

Grunder och huvudargument

Personaldomstolen ogiltigförklarade genom den nu överklagade domen av den 14 december 2006 kommissionens beslut av den 23 december 2005 att utnämna en annan sökande till avdelningschef och således inte utnämna sökanden.

Kommissionen har anfört tre argument till stöd för överklagandet. Det första är att rättspraxis från domen i målet Kratz⁽¹⁾ har tillämpats felaktigt. De nya bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och i kommissionens beslut om chefer på mellannivå⁽²⁾ skiljer sig från de bestämmelser som tillämpades i ovan nämnda mål. Detta har inte personaldomstolen beaktat.

Kommissionen har dessutom påpekat att den överklagade domen innehåller en självmotsägelse genom att personaldomstolen först fastslår att principen om att arbetsuppgifter och lönegrad skall skiljas från möjligheten att förflytta någon inom den befintliga organisationen är relevant, där lönegraden är den utvalde sökandens lönegrad på utnämningdagen, för att därefter fastslå att tjänsterna skall utlysas i två lönegrader.

Kommissionen har slutligen påpekat att om skyldigheten att utlysa avdelningschefstjänster i flera lönegrader, såsom institutionerna förpliktas enligt den överklagade domen skall gälla, är inte Economidis personligen berörd och hans talan skall avvisas. Enligt kommissionen överskrider den överklagade domen således föremålet för talan vid personaldomstolen.

(¹) Förstainstansrättens dom av den 17 maj 1995 i mål T-10/94, Kratz mot kommissionen, REG 1995, s. II-1455.

(²) Kommissionens beslut av den 28 april 2004, C (2004) 1597 om chefer på mellannivå i Administrativa meddelanden nr 73/2004 av den 23 juni 2004.

Talan väckt den 26 februari 2007 – E.ON Ruhrgas och E.ON Földgáz Trade mot kommissionen

(Mål T-57/07)

(2007/C 95/95)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Tyskland) och E.ON Földgáz Trade Zrt. (Budapest, Ungern) (ombud: advokaterna G. Wiedemann och T. Lübbig)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara dels fjärde stycket längst ner på sidan ett i det beslut som fattats av Europeiska gemenskapernas kommission (dokument nr 30783) av den 19 december 2006, vilket är riktat till E.ON Ruhrgas International AG, i ärende M.3696 – E.ON/MOL, dels det beslut som fattats av Europeiska gemenskapernas kommission (dokument nr 924) av den 16 januari 2007, vilket också är riktat till E.ON Ruhrgas International AG, i ärende M.3696 – E.ON/MOL, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom beslut av den 21 december 2005 förklarade kommissionen, förutsatt att sökanden kunde uppfylla vissa villkor och ålägganden, att sökanden E.ON Ruhrgas International AG:s förvärv av två ungerska gasbolag var förenliga med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion.

Sökanden E.ON Ruhrgas International AG åtog sig i enlighet med ett av åläggandena att organisera och genomföra ett program för gasdistribution på den ungerska marknaden. Utropspriset skulle sättas till 95 procent av den vägda genomsnittliga kostnaden för gas förutsatt att sökandenas eventuella sammanlagda förlust, till följd av att det slutgiltiga auktionspriset sattes lägre än den vägda genomsnittliga kostnaden för gas, inte översteg 26 miljoner Euro.

Kommissionen angav i de omtvistade skrivelserna att sökandenas förluster vid ett auktionsförfarande skall räknas av mot sökandenas eventuella vinster från andra auktionsförfaranden. Sökandena bestrider detta och anser att förluster i samband med auktionsförfaranden för gasdistribution inte ska behöva räknas av mot eventuella vinster från framtida auktioner.

Till stöd för sin talan anför sökandena två grunder.

För det första gör sökandena gällande att kommissionen saknar rättslig grund för att öka den finansiella bördan och sedan därigenom ändra de rättsliga skyldigheterna som följer av kommissionens beslut av den 21 december 2005.

För det andra hävdar sökandena att kommissionens arbetsordning⁽¹⁾ åsidosatts då inte alla kommissionsmedlemmar överlagt om innehållet i de två bestridda skrivelserna och då det inte skett någon korrekt delegering av befogenheter till kommissionens generaldirektorat i enlighet med artikel 14 i nämnda arbetsordning.

(¹) EGT L 308, 2000, s. 26, i dess ändrade lydelse.